

कधर्मत्वस्य 'ये रसस्याङ्गिनो धर्माः शौर्यादय इवात्मनः' इत्यादिना तेनैव प्रतिपादितत्वात् । रसामिव्यञ्जकत्वेनोपचारत उपपद्यत इति चेत्, तथाप्युक्तम् । तथाहि—तयोः काव्यस्वरूपेणाभिमतयोः शब्दार्थयो रसोऽस्ति, न वा । नास्ति चेत्, गुणवत्त्वमपि नास्ति । गुणानां तदन्वयव्यतिरेकानुविधायित्वात् । अस्ति चेत्, कथं नोक्तं रस-

'तददोषौ—' इति लक्षणकृतैव । रसामिव्यञ्जकत्वेन स्वाश्रयरसामिव्यञ्जकत्वेन । उपचारतः परम्परासंबन्धेन । 'केचित्तु' "इदं च ग्रन्थकृतारोपवीजानवधाना-देवोक्तम् । तथाहि—परंपरासंबन्धघटकस्य मध्यभूतसंबन्धिनो वहिरिन्द्रियप्रत्यक्षे सत्येव नैवमारोपः, यत्र तु परम्पराघटकमध्यभूतसंबन्धी न वहिरिन्द्रियप्रत्यक्षस्तत्र त्वेवमारोपो दृश्यत एव । यथा—'शीतो वायुः, उष्णं जलम्, सुगन्धिर्वायुः' इत्यत्र परम्परासंबन्धघटकानां मध्यभूतजलमिषुष्पावयवानां सूक्ष्मत्वेनाप्रत्यक्षत्वात्तादृशारोपः । प्रकृते तु वहिरिन्द्रियप्रत्यक्षस्य रसादेः परम्परासंबन्धघटकत्वाच्च संभवत्येव गुणत्वारोपः शब्दार्थयोरिति । अत एवोच्चैःशब्दत्ववत्तारत्ववदाकाशमिति नारोपः । तत्र परम्परासंबन्धघटकस्य शब्दस्य वहिरिन्द्रियप्रत्यक्षत्वात् । न चैवं 'ज्ञानत्ववानात्मा' इत्यारोपापत्तिः, तत्र परम्पराघटकस्य मध्यभूतस्य ज्ञानस्य वहिरिन्द्रियाप्रत्यक्षत्वादिति वाच्यम् । यदि च तादृशारोपो नास्ति तदा कारणान्तराभावस्यैव तत्र कल्पनीयत्वात् । अत एवोदयनाचार्येणोक्तम्—'आरोपे सति निमित्तानुसरणं नतु निमित्तमस्तीत्यारोपः । यत्तु जपाकुसुमस्य वहिरिन्द्रियप्रत्यक्षत्वेऽपि लोहितः स्फटिक इत्यारोपस्तत्र जपाकुसुमं नेदृशपरम्पराघटकं जपाकुसुमस्य स्फटिकावृत्तित्वात् । किंतु जपाकुसुमस्य स्वच्छद्रव्यसामिधेयमेव तद्रहितं पृथगेवारोपनिमित्तमिति सुधी-भिरवधेयम्" इत्याहुः । तत्र । स्थूलजलसंयोगेन शीतो वायुः, अर्कोपलसंयोगेन उष्णं जलमित्यादौ स्थूलजलार्कोपलसंयोगघटितयोः परस्परयोर्मध्यपदार्थयोः स्थूलजलार्कोपलयोर्वहिरिन्द्रियप्रत्यक्षत्वेऽपि विशिष्टधीनियामकत्वेन संबन्धत्वाङ्गीकारात् । चिदानन्दचमत्कारमयस्य रसस्य वहिरिन्द्रियप्रत्यक्षाविषयत्वेन तद्वटितपरम्परायाः संबन्धत्वाङ्गीकारे बाधाभावाच्च । वस्तुतस्तु यत्र परम्परया विशिष्टधीनियामकत्वं तत्रैव तस्याः संबन्धत्वं कल्प्यते । यत्र तु विशिष्टधीनियामकत्वं तत्र तु संबन्धत्वं न कल्प्यत एव । तेन 'ज्ञानत्ववानात्मा' इत्यादौ स्वसमवायिसमवायस्य न संबन्धत्वमिति । रसोऽस्तीति । रसोऽवश्यमस्तीत्यर्थः । गुणवत्त्वमपि नास्तीति । तथा च भैवदुक्ते 'शब्दचित्रं वाच्यचित्रमव्यङ्ग्यं त्ववरं स्मृतम्' इति तृतीयकाव्यप्रकारेऽव्याप्तिः । नन्वत्रालंकारसत्त्वेनैव काव्यत्वमिति चेत्तर्हि 'सालंकारौ' इत्येव वक्तुं युक्तं किमव्याप्तिघटकेन 'सगुणौ' इत्यनेनेति भावः । तदन्वयेति । रसान्वयेत्यर्थः ।

१. 'रसैकधर्मत्वात्' ख. २. 'केचित्तु—' इत्यादिः 'स्वसमवायिसमवायस्य न संबन्धत्वमिति' इत्यन्तः पाठः पुस्तकान्तरे न दृश्यते. ३. 'यत्र रसो नास्ति तत्राव्याप्तिरिति भावः' इत्येव मुद्रितपाठः 'मघदुक्ते—' इत्यादि 'भावः' इत्यन्तः पाठस्तु तत्र टिप्पणीभूतो दृश्यते.